

Wojciech Maguś

Doktorat honoris causa Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie dla Leopolda Ungera

Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio K, Politologia 16/1,
293-294

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Doktorat *honoris causa* Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie dla Leopolda Ungera

30 czerwca 2009 roku w Auli im. I. Daszyńskiego Wydziału Politologii UMCS odbyła się uroczystość nadania Leopoldowi Ungerowi tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Leopold Unger urodził się 12 sierpnia 1922 w Lwowie, jest jednym z najwybitniejszych europejskich publicystów, specjalizującym się w problematyce międzynarodowej. Jego felietony ukazują się w brukselskim „Le Soir” i „Gazecie Wyborczej”. W przeszłości współpracował z „International Herald Tribune” oraz najważniejszymi ośrodkami emigracyjnymi – „Kulturą” Jerzego Giedroycia i Rozgłośnią Polską Radia Wolna Europa.

Senat UMCS przyznał Ungerowi to wyróżnienie za wybitne dokonania w zakresie publicystyki politycznej, za pracę dla dobra Polski w wolnych mediach i współpracę z Uniwersytetem Marii Curie-Skłodowskiej w kultywowaniu dziedzictwa paryskiej „Kultury”. Z wnioskiem o nadanie tytułu doktora *honoris causa* wystąpiła Rada Wydziału Politologii, podkreślając wkład laureata w rozwój nauk politycznych oraz Jego wieloletnią współpracę z Wydziałem.

Uroczystości przewodniczył Rektor UMCS, prof. dr hab. Andrzej Dąbrowski. Towarzyszyli mu prorektorzy: prof. dr hab. Stanisław Chibowski, dr hab. Stanisław Michałowski prof. nadzw., prof. dr hab. Ryszard Szczygieł. Laudację wygłosił promotor doktoratu, prof. dr hab. Włodzimierz Mich, który podkreślił, że „Leopold Unger jest bez wątpienia wybitną osobowością świata mediów, komentatorem politycznym szczególnej próby, mentorem kolejnych pokoleń dziennikarzy, człowiekiem prawnym i niezłomnym w walce o standardy etyczne zawodu”. Profesor Mich dodał także, że „Unger pozostaje wierny wizji Polski stworzonej na łamach „Kultury”: otwartej, tolerancyjnej, demokratycznej, suwerennej politycznie. Tę wizję konfrontuje z teraźniejszością, nie tracąc ostrości pióra, celności i rozmachu diagnoz, refleksyjnie i sceptycznie, w mediach w Polsce i zagranicą”.

Recenzentami doktoratu byli: prof. dr hab. Adam D. Rotfeld, prof. dr hab. Krzysztof Stępnik oraz ks. abp prof. dr hab. Józef Życiński. Profesor Rotfeld w swojej opinii napisał m.in.: „Leopold Unger stworzył własny styl. Krótkie, lapidarne zdania – bez ozdobników i zbędnych przymiotników – sprawiły, że regularnie publikowane w paryskiej „Kulturze” obserwacje Brukselczyka były czytane z równie wielkim zainteresowaniem, jak wcześniejsze opinie Londyńczyka, czyli Juliusza Mieroszewskiego. Dziś tak wielkich postaci w polskim dziennikarstwie już nie ma. Mieroszewski i Unger wyznaczyli standardy, którym trudno sprostać. [...] Publicystyka Leopolda Ungera wyróżnia się czystością tonu, ludzką przyzwyczajonością, zawodową odpowiedzialnością i polityczną niezależnością”. Profesor Stępnik opiniując wniosek o nadanie tytułu *dhc* podkreślał, że: „Unger to dziennikarz światowego formatu, mądry statysta, mistrz publicystyki politycznej, człowiek z zasadami i humanista, nieprawdopodobnie hojny w swoich dziełach i dokonaniach dla kolejnych pokoleń Polaków, które go czytały, słuchały i podziwiałały”. Arcybiskup Życiński docenił aspekt etyczny dziennikarstwa laureata: „publikacje Leopolda Ungera stanowią ważne świadectwo sztuki dziennikarskiej, w której refleksja historiozoficzna idzie w parze z oceną moralną, kierując uwagę czytelnika w stronę doniosłej problematyki podejmowanej na poziomie publicystycznym”.

W trakcie uroczystości zostały odczytane listy gratulacyjne skierowane m.in. przez: premiera Donalda Tuska, prof. Barbarę Skargę, Henryka Giedroycia z Instytutu Literackiego,

prof. Michała Kleibera, prezesa Polskiej Akademii Nauk. Władysław Bartoszewski w swym liście podkreślił – „Ciesz mi się więc niezmiernie, że Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej, wielkiej patronki myśli i twórczości naukowej ponad podziałami państw i narodów, wyróżnia swym doktoratem *honoris causa* właśnie Leopolda Ungera, słusznie akcentując, że należy on do elitarnego kręgu opiniotwórczych publicystów w wymiarze światowym”. Stefan Bratkowski, honorowy prezes Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich, w swym liście zauważył rolę jaką odgrywał Unger w latach w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych: „[...] felietony w „Le Soir” odsłoniły Zachodowi postać wyjątkowego znawcy Wschodu, nie do porównania z zachodnioeuropejskimi kremlinologami, z których wielu brało Polskę niemal za część ZSRR. Ten niezwykle specjalista szybko zyskał uznanie i poważanie w kręgach analityków i polityków, słowem, zyskał wręcz wpływ na politykę zachodniej Europy, o czym wiemy od naszych zachodnich kolegów po fachu. Najwybitniejsi politycy Zachodu chcieli wiedzieć, co o tym myśli monsieur Unger”. Żartobliwą opinię przygotował także Adam Michnik: „Poldku, nigdy byś nie wymyślił, że będziesz doktorem, ale – jak mawiał Julek Strykowski – jak się długo żyje, to można dożyć”.

Leopold Unger w wygłoszonym przez siebie *lectio* przyznał, że uhonorowanie go doktoratem *honoris causa* to w istocie także „akt solidarności i poparcia ludzi nauki dla zagrożonej misji wolnego dziennikarstwa”. Zauważył, że obecnie prasa jest w kryzysie i istnieje ryzyko, że słowo drukowane może nie przetrwać. „Znajdujemy się więc w pełni informacyjnego, czyli politycznego cyklonu. W światowej pieszczotliwie mówiąc, »wiosce« informacyjnej, panuje kompletny bałagan, byle posiadacz »talerza« ma dostęp do kilkuset źródeł informacji. Taka sytuacja, tak pojęta święta wolność informacji, sprowadza się czasem, raczej często, do politycznej manipulacji, a w wielu przypadkach do po prostu prania mózgow” – dodał.

Wśród licznych gości Leopolda Ungera i Wydziału Politologii znaleźli się m.in. córka i wnuczka laureata, Jan Luykx, ambasador Królestwa Belgii w Polsce, prof. Jerzy Wyrozumski, honorowy prezes Polskiej Akademii Umiejętności, prof. Jacek Purchla, dyrektor Międzynarodowego Centrum Kultury w Krakowie, senator Janusz Sepioł, Jarosław Kurski, Edward Dwurnik.

Leopold Unger jest 67. doktorem *honoris causa* Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Wojciech Maguś,
Doktorant w Zakładzie Dziennikarstwa

Konferencje organizowane na Wydziale Politologii

**Ogólnopolska konferencja NATO w pozimnowojennym środowisku (nie)bezpieczeństwa.
W 60. rocznicę powstania i 10. rocznicę członkostwa Polski**

W dniach 17–18 kwietnia o 2009 roku odbyła się ogólnopolska konferencja NATO w pozimnowojennym środowisku (nie)bezpieczeństwa. W 60. rocznicę powstania i 10. rocznicę członkostwa Polski, zorganizowana przez Zakład Stosunków Międzynarodowych pod patronatem JM Rektora UMCS i Marszałka Województwa Lubelskiego. W trakcie konferencji dyskutowano m.in. na temat koncepcji strategicznych Sojuszu Północnoatlantyckiego, jego